

India elektronisch

Carl De Keyzer en Madelijne Moreau in XYZ.

Carl De Keyzer is tweemaal tien kilo vermagerd. Dat komt omdat hij tweemaal naar India geweest is. In 1985 en in 1986 telkens tijdens de grote vakantie, telkens voor vijf weken, en telkens dus, in het regenseizoen. Ondertussen zijn er bij Carl De Keyzer al

landschappen reduceerden tot postkaartachtige prenten en natuurlijk ook de toeristen, de konijnen, huppelend met verwonderde oogjes en een blos van opwinding.

Carl De Keyzer heeft India bezocht met lagere intenties, maar ook met een

het onderwerp scherp weer, van vlakbij de camera tot in de achtergrond. Dat is dan ook scherper dan we in een oogopslag kunnen registreren. Ons oog moet het beeld aftasten door het stukje bij stukje op de „gele” vlek te projekteren, en heeft daar tijd voor nodig.

Verdienste

Dingen die we op het eerste gezicht nauwelijks opmerken worden op de foto lumineus en indrukwekkend: het vel van de mensen, de adertjes in hun ogen, het stof op de straat, de nattigheid van de regen. De materie wordt voelbaar. Ik ben ervan overtuigd dat een fotograaf die zo werkt, meer op de film ziet dan hij zag in de werkelijkheid. Maar er is meer. Carl De Keyzer werkt ook nog met een lange belichtingstijd, daardoor worden de delen van het beeld die niet door de flash „bevoren” werden weergegeven met bewegingsonscherpte — puntjes worden streepjes of komma's — en komt de aandacht nog meer op de voorgrond.

De Ware Kunstfotografen beschouwen dit systeem graag als een banale truuk: „Als je op die manier heel veel opnamen maakt, dan krijg je sowieso af en toe — bij toeval — schitterende resultaten, en daar is dan eigenlijk geen verdienste aan. De fotograaf teert op „geluk hebben”. En dat kan toch nooit de Ware Kunst zijn.”

Het is echter ook zo, dat de Ware Kunstfotografen de foto beperken tot hun eigen kunnen. Ze fotograferen alleen de dingen die ze werkelijk gezien hebben en ook in beeld toelaten en ze zijn afkerig van de minder grijpbare dingen als toeval. Dat is de prijs die men betaalt voor de eer om ontegensprekelijk de schepper van de foto te zijn. Vaak ten koste van het werk, altijd haast ten koste van de arbeidsvreugde.

Het kan ons eigenlijk niet schelen of Carl De Keyzer nu wel of niet een artiest is, zijn foto's zijn in ieder geval interessant om te bekijken. Met die flash en de wondere techniek heeft hij beelden verzameld, met losse anekdotes, die stuk voor stuk een verhaal vertellen, of veel verhalen, omdat er zoveel op te zien is.

Naast deze zwart-witfoto's zijn er ook nog een twintigtal kleinere — en technisch minder spectaculaire — zwart-witfoto's van Madelijne Moreau. Ze fotografeerde in opdracht van de Portugese regering Afrikaanse mensen in dat land. Tegenover het geweld van Carl De Keyzer is dit stillere, ontroerende fotografie. ■

Na de regen in India.

heel wat kilo's bijgekomen en zijn zijn foto's afgewerkt. Ze hangen nu, proper ingelijst in zijn eigen galerij XYZ in Gent. De zoveelste visie op India. Deze foto's moet men zien bij helder licht en op groot formaat, want het belangrijkste op deze foto's zijn de dingen die zichtbaar worden bij nader-toezien. De details die ons laten zien hoe India aanvoelt.

Carl De Keyzer heeft India benaderd als fotograaf. Zijn eerste bedoeling was indrukwekkende foto's te maken. Hij is een jong, ambitieus fotograaf, en wil dat graag laten zien ook.

Er zijn veel motieven om foto's te maken in India. Meestal zijn het noble motieven die goedbedoelde amateuristische foto's opleveren. Zo waren er de hippies die allicht onderweg al hun fototoestel verkochten, of te onthecht waren om zich in te laten met fototechnische prullen. Anderzijds waren er de vorsers naar de signalen uit de oude kulturen die stenen fotografeerden en de landschapsfanaten die veel

prima fototoestel, een elektronische flash en veel film. Hij flaneerde langs de Indiërs en de dingen van India op zoek naar foto's. Foto's die eruitzien zoals Carl De Keyzer dat graag wil: helder en frappant. Professioneel ook.

Het fototoestel van Carl De Keyzer kan samengevouwen worden tot een platte doos. Men kan er foto's mee maken op het negatiefformaat 6 x 7 cm en er zit een Nikon-lens op. Het toestel zelf is van het merk *Plaubel*.

Carl De Keyzer fotografeert met groothoek (ook de dingen die voor zijn voeten liggen staan er scherp op) en met een elektronische flash, zelfs als de zon boven India met volle kracht licht geeft. Deze technische combinatie geeft schitterende resultaten, maar het is stilaan ook een bekende truuk. De negatieven zijn haarscherp. De combinatie groothoek en een zeer kleine diafragma-opening (f 22) geeft

CARL DE KEYZER